

[Erik Hansen.]

kr. på årsbasis — dels ved de flere jagttegn, dels ved den øgede pris, og på den baggrund må det dreje sig om at få øremærket en del af de penge, som kommer i jagtfonden, til decideret vildtpleje. Her pegede vi tre ordførere på, at en institution, som dengang hed Plant for Vildtet, skulle have flere midler til rådighed. Jeg har prøvet at kikke efter, om der er kommet flere midler i denne institutions kasse. Gives der i dag flere midler til plantningsforanstaltninger for vildtet end tidligere? Ja vel, det gør der. I 1966-67 lå beløbet på 139.000 kr. — det var altså før vi fik den nye jagtlov — i 1969-70 lå det på 209.000 kr., og nu er det oppe på omkring 350.000 kr. Der er altså sket en vældig forøgelse, kan man godt sige, men man må også tænke på det stigende prisniveau og desuden tage i betragtning den vældige interesse og det vældige behov, der er for at komme i gang med et plantningsarbejde.

Jeg er orienteret om, at 40 pct. af de ansøgninger, man har inde, har man skåret ganske betydeligt ned, og det er vel et spørgsmål, om man ikke, hvis der virkelig blev givet fri bane for plantning, skulle bruge et beløb, der er 50-60 pct. større end det nuværende.

Derfor vil jeg gerne sige, at får vi nu ved disse foranstaltninger frigjort midler i kraft af rationaliseringen, så synes jeg nok, at man har behov for en stærkere prioritering af institutionen Plant for Vildtet, altså flere penge til planteuddeling hos jægerne.

En anden ting er reservaterne. Ser man igen her på de beløb, som de igennem årene har fået, så må man vel sige, at det er lidt skuffende at måtte konstatere, at i 1968-69 blev der givet ca. 90.000 kr. til reservater, i 1969-70 120.000 kr. og i 1970-71 93.000 kr. til reservaternes pleje. Jeg tror, der er en lang række områder, hvor man burde og kunne sætte betydeligt mere ind. Man bør prioritere disse ting højere på listen.

Må jeg i øvrigt sige om reservater, at jeg er selv en flittig læser af jagtblade, og jeg har set diskussionen omkring Randers Fjord, hvor nogle, synes jeg, med stor sagkyndighed har påpeget, at her var opgaver, som trænger til at blive løst; mon ikke Randers Fjord er et af de områder, der bør tages op og overvejes som et nyt reservat?

Nu står vi i den situation, at der foreslås en lille revision af jagtloven. Vi skal vel på et senere tidspunkt, bl. a. i forbindelse med skovsneppebestemmelserne, have en større revision igennem. Nu ligger 1972-73 jo langt ude i tiden, der kan politisk ske så meget, og hvem ved, hvem der er minister til den tid, men lad mig da alligevel — rævejagten slutter jo først til 1. marts, også den politiske rævejagt — spørge ministeren: hvad har ministeren på tasken med hensyn til skovsneppen og med hensyn til andre initiativer vedrørende hele jagtområdet?

Det er jo en kendt sag, at netop jagtområdet er et vældig interessant område, som optager mangfoldige mennesker, det ser man bl. a. af det store tal af jægere, som er medlem af jagtorganisationerne. Jeg vil bare spredt her nævne som spørgsmål, der burde kunne drøftes, og som vi gerne hører ministerens bemærkninger til: nedfodring af ænder på specielle revirer og andre fredningsbestemmelser bl. a. vedrørende vade-fugle. Hvad har ministeren på tasken på disse områder?

Jeg vil gerne slutte med at sige, at netop jagten har jo en vældig rekreativ værdi. Man skal ikke tro, hver gang man ser en mand gå hen over marken med en jagtbøsse på nakken, at det er en mand, der er ude at jage. Jeg tror, det er rigtigt, som en mand engang sagde: „Jeg går meget på jagt, men jeg skyder meget sjældent.“ Der ligger vældige rekreative værdier i jagten, den har nøje forbindelse med en naturpleje, med at gøre faunaen anderledes for at forbedre biotopen for vildtbestanden, og den har en nær sammenhæng med plantningssagen og naturplejen som helhed.

Poul Dam: Da mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Vivike, er forhindret i at være til stede, har jeg fået den interessante opgave at være ordfører i denne sag. Jeg må sige det straks, at jeg er på vildtets side — og ikke mindst den sidste tale gjorde denne min indstilling endnu stærkere. Det interesserer mig altså ikke ret meget, dette her. Det, der interesserer mig, er, at man i rationaliseringens hellige navn laver et nyt papirsytem med en forøget mængde oplysninger i det centrale personregister. Det bliver spændende at se, hvad der efterhånden kan